

Mike Stone: Kde je „Virus“?

written by Vladimír Bartoš | 6. 4. 2023

Nezvěstný od: Vždycky.

31. března

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

„Žádný virus nebyl získán v absolutně čistém stavu. Dokonce ani promyté granule vakcinačního viru nelze akceptovat jako reprezentanty samotného viru. Proto nelze říci, že se filtruje pouze virus, a nikoli virus připojený k shlukům bílkovin nebo částicím degradovaných buněk.“

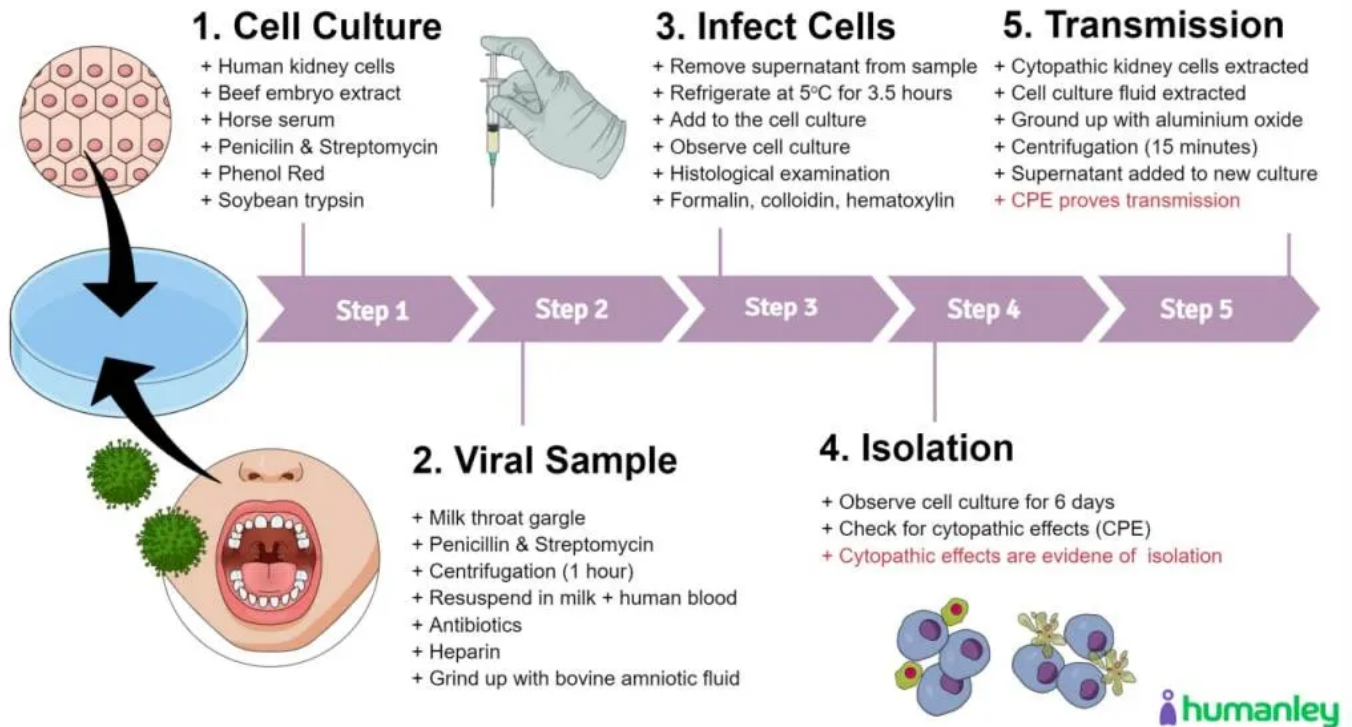
-Thomas Rivers, Filtrovatelné viry: A Critical Review (Kritický přehled)

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC374955/>

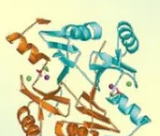
Výše uvedené tvrzení pochází od významného virologa Thomase Riverse z článku, který napsal v roce 1927 a ve kterém kriticky přezkoumává důkazy o filtrovatelných „virech“. Toto tvrzení vzniklo dříve, než bylo možné částice tak malé, jako jsou údajné „viry“, spatřit pomocí elektronového mikroskopu, protože ten byl vynalezen až v roce 1931 a tato technologie se začala široce používat až ve 40. letech 20. století. V době, kdy Rivers psal tento článek, neexistoval žádný vizuální důkaz existence jakéhokoli „viru“. Virologové předpokládali, že pokud projdou tekutiny nemocného hostitele filtrem, který nepropustí bakterie, zajistí tento úkon, že v následném materiálu budou přítomny pouze částice „viru“. Jak však poznamenal Rivers, v tekutinách bylo více než jen předpokládaný „virus“, protože nemohli získat čistý vzorek pouze předpokládaných „virových“ částic, protože v tekutinách po filtraci byly údajně přítomny agregáty proteinů a částice degradovaných buněk. Vždy se tedy vědělo, že v těchto „virových“ vzorcích jsou další hostitelské materiály a kontaminanty, a to ještě předtím, než je bylo možné řádně zviditelnit elektronovou mikroskopií. Nebyl však žádný důkaz, že by některý z nepřečištěných hostitelských materiálů byl ve skutečnosti někdy „viru“.

Ani po Riversově přiznání z roku 1927 a s rozvojem technologií virologové nikdy nezískali čistý vzorek jakéhokoli „viru“ přímo z tělesných tekutin. Obrázky „virů“, které dnes vidíme, jsou částice vytvořené po provedení experimentu s buněčnou kulturou.

Enders' Virus Isolation Method

Pro ty, kteří neznají buněčné kultury, jde o [metodu, kterou vymyslel John Franklin Enders v roce 1954](#) jako způsob pěstování „virů“ a kterou virologové používají dodnes. Tyto kultury jsou přesným opakem jak [purifikace](#), což znamená zbavení kontaminantů, znečišťujících látek a cizích materiálů, tak [izolace](#), což znamená oddělení od všeho ostatního v čistém stavu.

Purification	Isolation	Isolate
<p>To obtain the viral particles in a single form out of cell debris <i>i.e.</i> removal of all impurities.</p> 	<p>1: the state of being in a place or situation that is separate from others: the condition of being isolated</p> <p>2: the act of separating something from other things: the act of isolating something</p> <p>https://www.merriam-webster.com/dictionary/isolation</p>	<p>1: to set apart from others</p> <p>2: to select from among others especially: to separate from another substance so as to obtain pure or in a free state</p> <p>https://www.merriam-webster.com/dictionary/isolate</p>

Metoda [buněčných kultur](#) spočívá v tom, že se vezmou tekutiny hostitele, které byly přidány do „virového“ transportního média (VTM) obsahujícího antibiotika, antimykotika, fetální kravskou krev a další živiny a chemikálie, a smíchají se buď se zvířecími, nebo rakovinnými buňkami udržovanými ve stejných materiálech. Tato nepřečištěná směs hostitelských a cizorodých prvků se inkubuje několik dní, dokud buňka nezemře. Tato smrt, známá jako

cytopatogenní efekt, se používá jako nepřímý důkaz, že „virus“ je v tekutinách původně přítomen a že se v důsledku kultivace replikuje. Obrázky „virů“, které vidíme, vznikají až po tomto procesu, protože podle CDC není možné „virové“ částice purifikovat, izolovat a vizualizovat bez kultivace buněk.

On February 21, 2021, the subject matter expert (SME) stated the following:

The requester specifies that the requester would like documents related to isolation, defined by the requester as “separation of SARS-COV-2 from everything else also known as purification”; viruses need cells to replicate, and cells require liquid food, so this specific component of the request is outside of what is possible in virology. However, the SARS-CoV-2 virus may be isolated from a human clinical specimen by culturing in cell culture, as indicated in the previous round of response and produced below.

Během mnoha rozhovorů s obhájci virologie se ukázalo, že stejně jako CDC nemohou doložit žádný důkaz, který by ukazoval, že částice, o nichž se po pokusu s buněčnou kulturou tvrdí, že jsou „viry“, byly někdy před pokusem skutečně přítomny v tekutinách nemocného hostitele. Tato existence je předpokladem virologů, protože nikdy před pokusem nekontrolují, zda tyto částice v tekutinách skutečně existují. Protože před pokusem tekutiny nekontrolují, neexistuje žádná základní linie, na jejímž základě by mohli tvrdit, že „virové“ částice v tekutinách byly a že se tyto částice v důsledku pokusu skutečně replikovaly. To je zásadní krok nejen z logického, ale i vědeckého hlediska, který v každé virologické práci zcela chybí. Nicméně ti, kteří virologii obhajují, se nějak pokusí racionálně zdůvodnit, že získání pouze předpokládaných „virových“ částic ze samotných tekutin za účelem jejich charakterizace, variace a manipulace před experimentem není nutné. Toto nelogické uvažování se projevilo při výměně názorů, kterou jsem [před několika měsíci vedl](#) s antivakcinálním aktivistou Jeremym Hammondem:

„Tvrdíte, že přítomnost viru musí být prokázána před inokulací na buněčných kulturách, což je, jak jsem již vysvětlil, nesmyslné, protože právě replikace viru na buněčných kulturách je prostředkem, kterým vědci zjišťují, zda je ve vzorku přítomen virus.“

„Znovu opakuji, že vědci nemusí prokázat 100% purifikaci vzorku, aby prokázali přítomnost viru v tomto purifikovaném vzorku.“

„To znamená, že ve vzorku mohou být případně přítomny částice podobných rozměrů jako viry, například exozomy, které mají podobné rozměry jako obalené viry a které se obtížně oddělují centrifugací...“

Jeremy souhlasil s tím, že virologové před zahájením experimentů s buněčnými kulturami nikdy nekontrolují, zda částice, o nichž tvrdí, že jsou „viry“, v tekutinách existují. Tvrdil, že tento krok je zbytečný, protože dobře věděl, že v tekutinách jsou i jiné kontaminanty a částice a že neexistuje žádný

přímý vizuální důkaz, že částice pozorované po kultivaci buněk byly vůbec přítomny v hostiteli na začátku. Ve skutečnosti ve svém vyvrácení mého článku o našem rozhovoru tento zásadní krok vynechal a zároveň potvrdil, že ve vzorku jsou jiné kontaminanty:

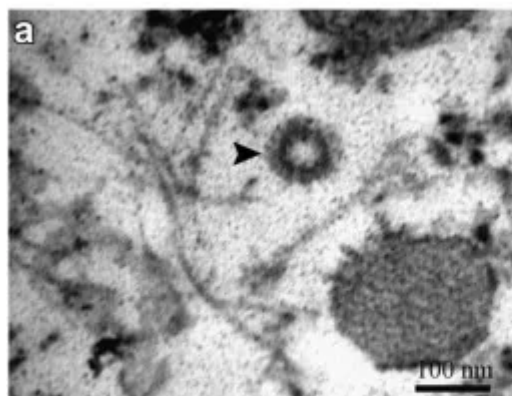
„Pokud je příčinou onemocnění pacienta virus, pak by vědci měli být schopni získat vzorek od pacienta, přečistit tento vzorek centrifugací, aby se **oddělily virové částice od většiny ostatního, co je ve vzorku, naočkovat buněčné kultury výsledným supernatantem** a pozorovat cytopatické účinky a replikaci viru v naočkovaných kulturách ve srovnání s nenačkovanými kontrolami. To se podařilo.“

Jak je vidět, Hammond přešel od purifikace rovnou ke kultivaci buněk, aniž by vůbec dodal krok, v němž se pomocí elektronové mikroskopie ověřuje, že vzorek byl skutečně prostý hostitelského materiálu a dalších kontaminantů (tj. purifikovaný) a že předpokládané „virové“ částice byly jediné přítomné v tekutinách (tj. izolované). Připustil, že v tekutinách jsou i další neznámé prvky, a přesto, stejně jako virologové, nějak racionálně zdůvodnil, že to není důležité a že virologové mohou částice, které nikdy předtím neviděli, zázračně odlišit jako „virus“ od moře dalších podobných a/nebo stejných, které vznikly po kultivaci:

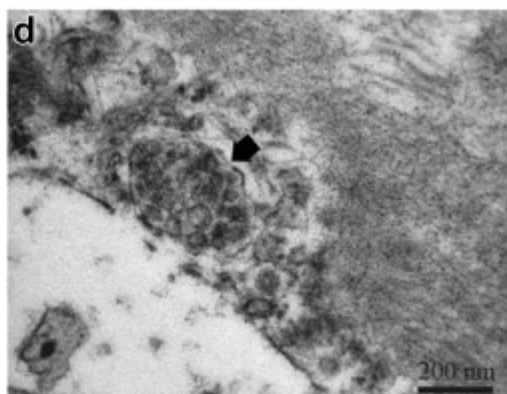
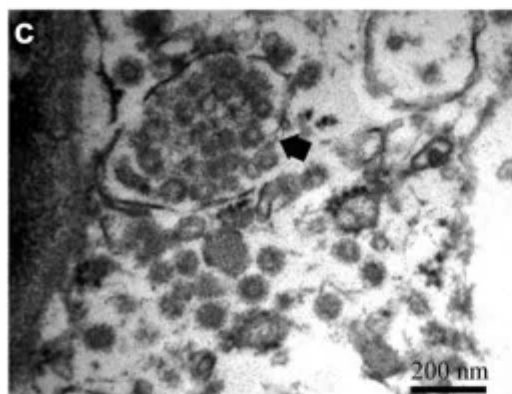
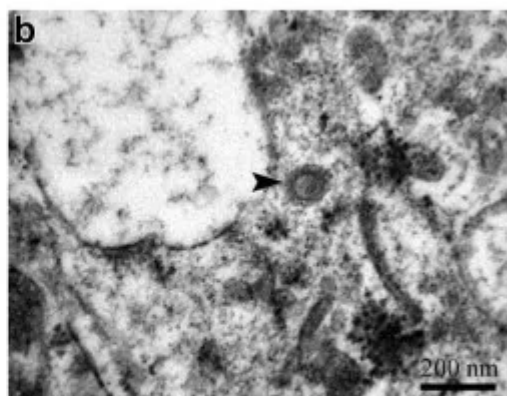
„Stone píše, že kromě exozomů **„existují i jiné částice podobné velikosti a rozměrů jako „viry“, které mohou být za tyto entity také zaměněny“**. Což je pravda. Ale znovu opakuji, že vědci také mohou rozlišovat a rozlišují mezi viry a jinými částicemi, které mohou mít vzhled podobný virům.“

Hammond sice neuvedl, jak virologové tohoto rozlišení z moře kontaminantů zázračně dosáhnou, ale já toto tajemství odhalím. Říká se mu metoda „ukaz a označ“, kdy virologové náhodně vybírají z nečištěných směsí částice, které vypadají jako jejich předem vytvořená představa o tom, jak by měl „virus“ vypadat, a to tak, že je zvýrazní malými šipkami.

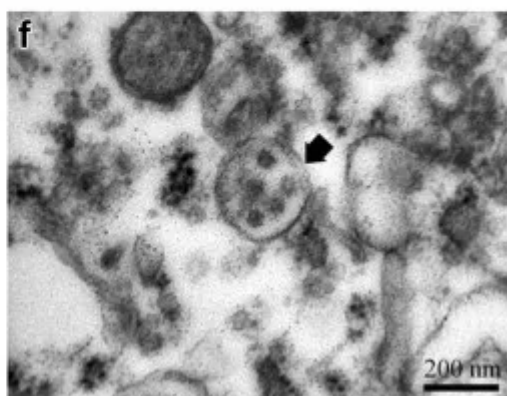
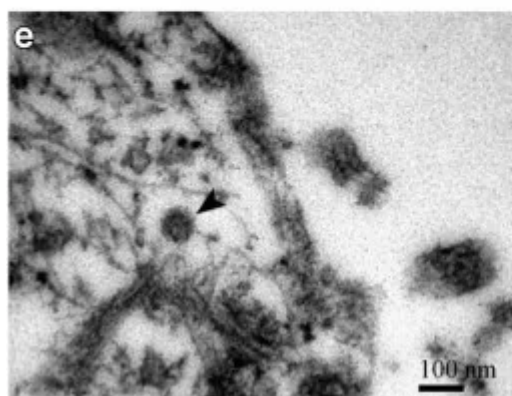
**SARS-CoV-2 PCR-positive
lung specimens**

**SARS-CoV-2 PCR-negative
lung specimens**

SARS-CoV-2 PCR-negative kidney specimens from COVID-19 patient

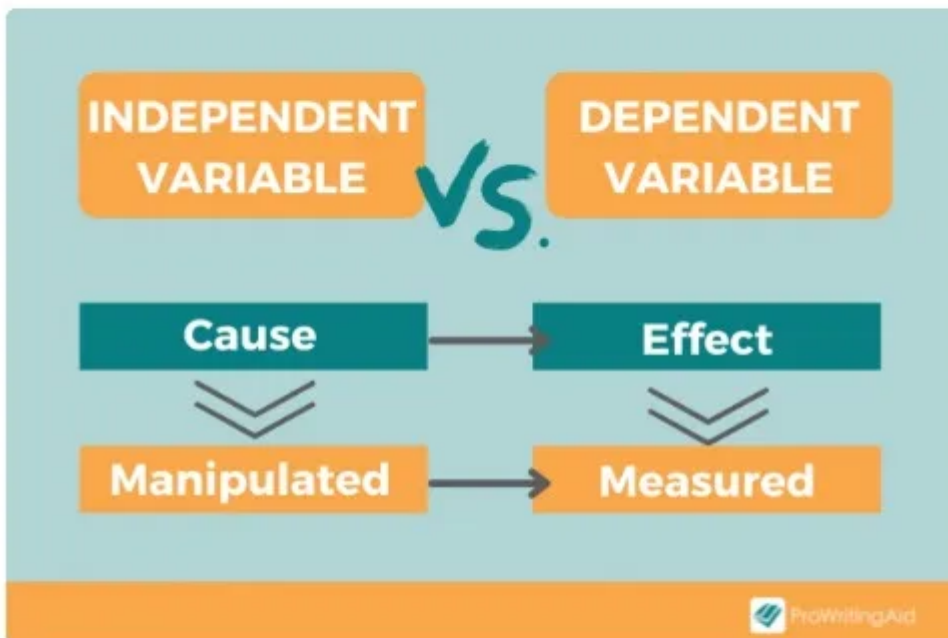

Snímky TEM „SARS-COV-2“: Game Over – ViroLIEgy

Virologové pak tvrdí, že z této nečištěné směsi našli „virového“ viníka. Neexistuje však žádný důkaz, že vybrané částice jsou oním „virem“, který hledají, ani žádný důkaz, že se tyto částice v tekutinách původně před provedením experimentu vůbec nacházely. Je tedy snadné dojít k závěru, že částice, které jsou obviňovány jako „virový“ viník, jsou buď vedlejšími produkty otrávené buňky, která se rozpadá a umírá nebo nejsou ničím jiným než normálními a/nebo cizorodými bílkovinnými agregáty a zbytky buněk, které jsou vždy přítomny, jak si všiml Rivers již v roce 1927.

Ačkoli pokus s buněčnou kulturou není z mnoha důvodů platným experimentem, je samozřejmě nevědecké začít jakýkoli experiment bez potvrzení přítomnosti nezávislé proměnné (IV).

To truly understand dependent variables, we first need to know how to tell the difference between independent and dependent variables.

In the simplest terms, **an independent variable is the cause, and the dependent variable is the effect.** But it can be hard to figure out which is which when you're looking at any sort of study or experiment.

imgflip.com

IV je předpokládaná příčina, kterou zkoumáme, abychom zjistili, zda vyvolává určitý účinek, známý jako závislá proměnná (DV). V případě virologie to znamená, že částice předpokládané jako „virus“ jsou IV, které mají být k dispozici od začátku, aby je bylo možné během experimentu měnit a manipulovat s nimi. IV nemůže být konečným výsledkem a výtvozem experimentu. Všimněte si, že vědecká metoda vyžaduje, aby nezávislá proměnná (tj. příčina; předpokládané „virové“ částice) existovala ještě předtím, než vůbec dojde k jakémukoli experimentu.

1. Pozorování jevu

2. Alternativní hypotéza

- Nezávislá proměnná (předpokládaná *příčina*)
- Závislá proměnná (pozorovaný *účinek*)
- Kontrolní proměnná

3. Nulová hypotéza

4. Test/experiment

5. Analýza pozorování/údajů

6. Potvrzení/nepotvrzení hypotézy

Jediný způsob, jak zajistit, aby „viry“ existovaly před experimentem, je vyčistit a izolovat předpokládané „virové“ částice z tekutin nemocného člověka nebo zvířete, aby se prokázalo, že jsou v těchto vzorcích přítomny. To je nezbytné proto, aby virologové věděli, které částice mají po pokusu s buněčnou kulturou hledat, aby mohli ověřit, zda se částice replikují v jejich nepřečištěné kaši. Jak jsme však viděli u CDC, pravidelně se nám dostává jedné výmluvy za druhou, proč je to nemožný úkol. Můj oblíbený příklad pochází od Dr. Toma Cowana, který se zeptal virologa, zda je možné purifikovat a izolovat částice „viru“ přímo z tekutin bez kultivace. Virolog odpověděl, že to není možné, protože v tekutinách jednoho pacienta není dostatek „viru“. Dr. Cowan chytrě navázal a zeptal se virologa, zda by bylo v tekutinách dostatek „viru“, kdyby se vzorky deseti pacientů spojily dohromady. Virolog odpověděl, že by stále nebylo dost „viru“ k purifikaci a izolaci. Dr. Cowan stále zvyšoval počet vzorků, čímž virologa stále více znervózňoval, dokud nedosáhli počtu 10 000 spojených vzorků. Ať už však Dr. Cowan šel jakkoli vysoko, virolog neustoupil ve své odpovědi, že v těchto smíšených vzorcích nebude dostatek „viru“, aby je bylo možné purifikovat a izolovat. Ačkoli tento příběh vylíčil při různých příležitostech mnohem lépe než já, zde je, jak Dr. Cowan tuto výměnu stručně popsal ve své vynikající knize [Breaking the Spell](#):

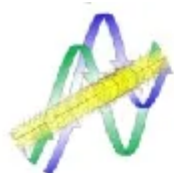
„Když se ptám lékařů nebo virologů, proč neprovedou tento jednoduchý, jasný, logický a racionální důkaz, aby prokázali existenci nového viru a prokázali, že způsobuje onemocnění, slyším jednu ze dvou odpovědí. První je, že v žádné tělesné tekutině nemocného člověka **není přítomno dostatečné množství viru, aby bylo možné jej tímto způsobem zjistit.** Ptal jsem se dokonce vědců, zda by virus našli, **kdyby se spojila bronchiální tekutina od 10 000 lidí s „COVID“, ale odpověď je stejná: „Není tam dost viru na to, aby se našel“.** To samozřejmě vyvolává otázku: Na základě jaké teorie tedy tvrdíme, že virus způsobuje onemocnění lidí? Na to neexistuje žádná odpověď.“

-Dr. Tom Cowan, Breaking the Spell (Prolomení kouzla)

(CZ verze knihy je [ZDE](#))

Viděl jsem podobné odpovědi biologů, virologů, vědců atd. které byly dány mně i ostatním ve výměnách názorů, které jsme vedli napříč sociálními sítěmi. Tuto výmluvu jsem dostal od biologa Thomase Baldwina, který se zabývá studiem „patogenních“ rostlinných „virů“ a na Twitteru vystupuje pod přezdívkou *Sense_Strand*:

Sense strand

@sense_strand

Replying to [@ViroLIEgy](#) [@Debunk_the_Funk](#) and 12 others

I'm claiming there aren't enough virus in a sample to purify and isolate (yield loss) and infect a sample size for replication.

You dumb fuck

9:08 PM · 16 Mar 23 · **3,799** Views

imgflip.com

Přesně tak.

Další podobnou odpověď předložil Dirk Fausshauer, docent, který studoval biologii a chemii a byl vedoucím výzkumné skupiny „strukturní biochemie“ na katedře neurobiologie. V odpovědi jinému uživateli Dirk rovněž tvrdil, že před provedením pokusu s buněčnou kulturou se prostě nenašlo dost „virových“ částic:

Dirk

@dirk_fasshauer

Replying to [@Fckelonmusk1](#)
[@PChandr43659403](#) and
[@Dirk_aus_Hessen](#)

Cell culture is used to multiply the virus, as most of the time the sample does not contain enough material to purify the virus directly.

10:07 AM · 15 Mar 23 · **403** Views

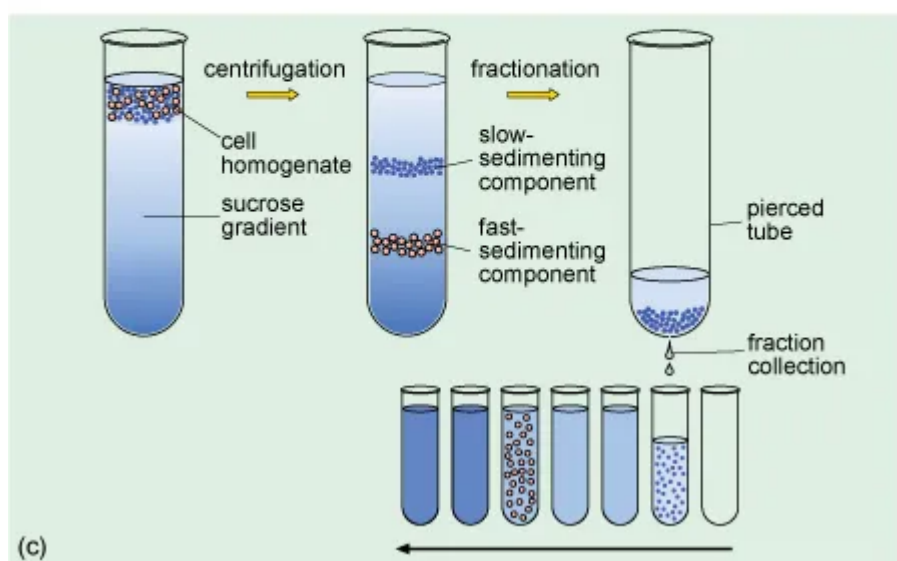
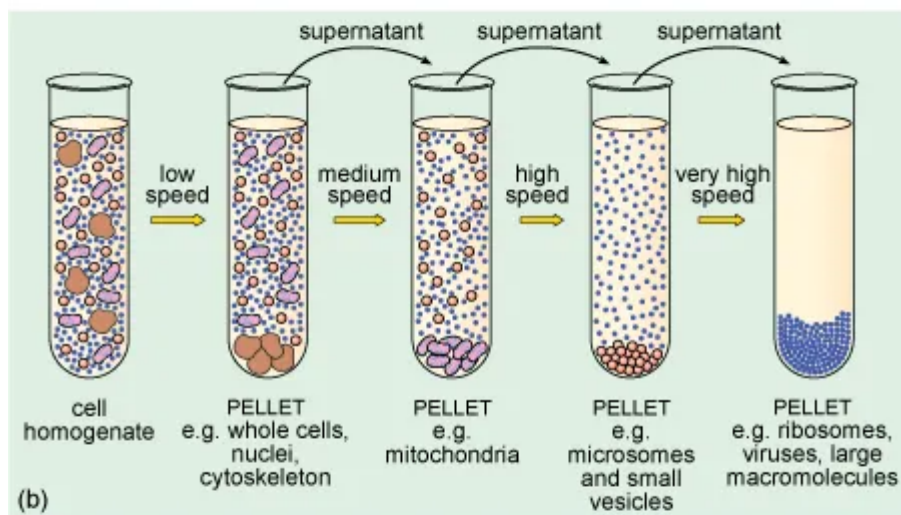
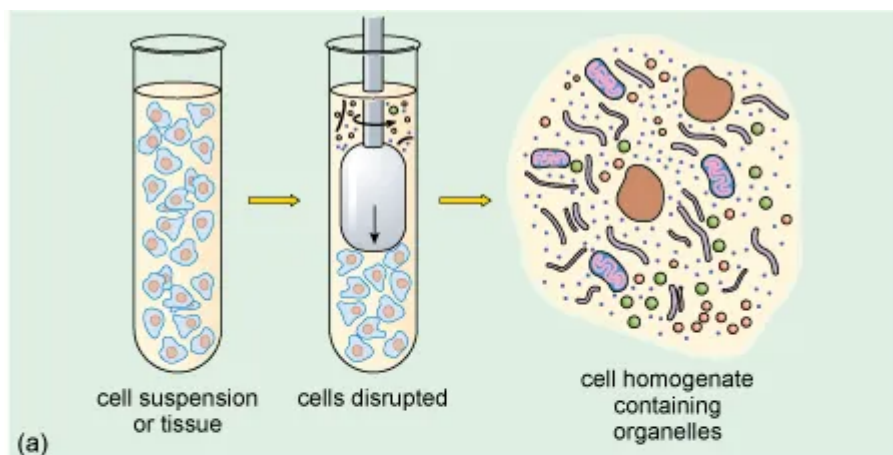
1 Retweet **3** Quotes

[imgflip.com](#)

Vidíme tedy, že CDC, virologové, biologové atd. mají dokonalou výmluvu, která činí jejich „virovou“ teorii neověřitelnou a zcela pseudovědeckou. Domnělé „virové“ částice z tekutin nemocného člověka nebo zvířete prostě nemohou vyčistit a izolovat, protože k tomu prostě není k dispozici dostatek těchto patogenních částic, ať už smícháte kolik chcete vzorků. Tvrdí se, že „virus“ potřebuje hostitelskou buňku, aby se mohl replikovat v dostatečně velkém množství, aby je virologové mohli najít, což znamená, že jedinou možností je buněčná kultura. Nevadí, že hostitel by měl být dokonalou buněčnou kulturou a že tělo by se mělo hemžit miliardami, ne-li biliony „virových“ částic. Nevadí, že virologové nikdy neměli k dispozici žádné „viry“ v čistém stavu, které by mohli studovat, aby zjistili, že buněčná kultura je vůbec životaschopný způsob pěstování „viru“. Je jaksi považováno za směšné, aby někdo požadoval přímý důkaz, že částice pozorované po kultivaci buněk skutečně existují v tekutinách hostitele před provedením experimentu. Jak se opovažujeme předpokládat, že vzorek obsahuje nečistoty, jak naznačil Rivers, které nejenže zkreslují výsledky jakéhokoli experimentu, ale také znemožňují virologům, aby mohli tvrdit, že některá částice je jejich viníkem, protože je všechny nemohou rozlišit. Máme se prostě smířit s tím, že purifikace a izolace předpokládaných „virových“ částic přímo z tekutin je nejen nemožná, ale i zbytečná. Prostě není k dispozici dostatek částic, kontaminanty nejsou důležité a buněčná kultura je prostě způsob, jak se to dělá. S tím se smiřte.

Proč bychom to však měli akceptovat? Uvedené zdůvodnění logicky nedává smysl, zejména když se podíváme na jejich vlastní fikci. Pokud se podle jejich teorie „viry“ v těle replikují v dostatečném množství, aby způsobily nemoc,

mělo by být v tekutinách nemocného člověka a zvířete přítomno dostatečné množství „virů“. Díky různým dostupným purifikačním postupům (centrifugace, filtrace, srážení atd.) by měli být schopni přečistit a izolovat předpokládané „virové“ částice přímo z tekutin ještě předtím, než vůbec dojde k experimentu.

Musí existovat důkaz, že se tyto „virové“ částice v tekutinách skutečně nacházejí, a jakmile se to potvrdí, že je lze použít jako platnou nezávislou proměnnou k prokázání patogenity přirozenou cestou „infekce“. Žádné výmluvy.

Bohužel výmluvy stále přicházejí a jejich konec je v nedohlednu. Jelikož se zdá, že virologové chtějí pokračovat v šarádě, že v tekutinách není dostatek „virů“, aby je bylo možné najít před pokusem, prozkoumejme, proč je právě současná obhajoba, kterou nabízejí ochránci lži, nejen nelogická, ale také zcela neuvěřitelná na základě jejich vlastního smyšleného příběhu.

„Odhaduje se, že [na naší planetě existuje 10 nonilionů \(10 na 31. mocninu\) jednotlivých virů](#) – to je dost na to, abychom mohli 100 milionkrát přiřadit jeden ke každé hvězdě ve vesmíru.“

<https://www.nationalgeographic.com/science/article/factors-allow-viruses-infect-humans-coronavirus>

Ano, čtete správně. Na naší planetě prý existuje 10 nonilionů „virů“. Zní to jako vymyšlené číslo, že? Žádný milion. Je to však oficiální počet „virů“, o kterých virologové chtějí, abychom věřili, že obývají naše prostředí, obklopují nás a znemožňují nám před nimi uniknout. Když víme, že se nemůžeme otočit, aniž bychom se s nějakým „virem“ nesetkali, nemělo by nás překvapit, že podle fiktivního příběhu má každý člověk v sobě neustále [„virom“, který se skládá z 380 bilionů „virů“](#). Ve skutečnosti jsme prý více „viry“ než lidmi, což se zdá být v rozporu s vyprávěním, podle něhož jsou tyto entity vnějšími vetřelci. Spíše by dávalo větší smysl, kdyby počítačové kódy RNA, o nichž se tvrdí, že jsou „virové“, pocházely z našeho vlastního genetického materiálu, ale oni chtějí, abychom uzavřeli logické části našeho mozku a prostě se s tím smířili:

Viry nám mohou pomáhat i škodit.

Odborníci přicházejí na to, jak využít 380 bilionů virů, které tvoří lidský virom.

„Biologové odhadují, že na vašem těle a v něm právě teď žije 380 bilionů virů – desetkrát více než bakterií. Některé z nich mohou způsobit onemocnění, ale mnohé s vámi prostě koexistují. Koncem roku 2019 například vědci z Pensylvánské univerzity objevili v dýchacích cestách 19 různých kmenů redondovirů; hrstka z nich byla spojena s paradentózou nebo plicními chorobami, ale jiné by mohly případně bojovat s respiračními chorobami. Rychle se rozšiřující poznatky vědců jasně ukazují, že nejsme tvořeni primárně „lidskými“ buňkami, které jsou občas napadány mikroby; naše těla jsou ve skutečnosti superorganismy soužití buněk, bakterií, hub a nejpočetnějších ze všech virů. Nejnovější počty ukazují, že až polovina veškeré biologické hmoty ve vašem těle není lidská.“

<https://www.scientificamerican.com/article/viruses-can-help-us-as-well-as-harm-us/>

Nekalí trochu vodu vědomí, že podle jejich vlastních odhadů nejsme nic jiného než chodící, mluvící „viry“, pokud jde o jejich vyprávění, že v tekutinách nemocného člověka nebo zvířete není dostatek „virových“ částic, aby je bylo možné očistit a izolovat? Samozřejmě mají v tomto fantastickém scénáři zabudovanou výmluvu, když tvrdí, že naprostá většina astronomicky

nepředstavitelného množství „virů“ v nás a v našem prostředí je neškodná, což je kupodivu v rozporu se samotnou definicí toho, co má být „virus“:

The screenshot shows the Cambridge Dictionary entry for 'virus'. The page is split into two columns. The left column contains the word 'virus' in a large font, its part of speech 'noun', and a detailed definition: 'any of a large group of submicroscopic infectious agents that are usually regarded as nonliving extremely complex molecules, that typically contain a protein coat surrounding an RNA or DNA core of genetic material but no semipermeable membrane, that are capable of growth and multiplication only in living cells, and that cause various important diseases in humans, animals, and plants'. The right column shows the word 'virus' in a large font, its part of speech 'noun [C]', and a specific definition: 'an extremely small piece of organic material that causes disease in humans, animals, and plants:'. Below this definition are two bullet points: 'the chickenpox/flu/herpes/mumps virus' and 'Evidence suggested that the AIDS virus was spreading very quickly among the heterosexual community.' The word 'virus' is underlined in red in the right column's definition. The page also includes navigation tabs for 'Definition', 'Example Sentences', and 'Word', and a search bar at the top.

virus noun

vi·rus (ˈvi-rəs)

plural **viruses**

Synonyms of *virus* >

1 a : any of a large group of submicroscopic infectious agents that are usually regarded as nonliving extremely complex molecules, that typically contain a protein coat surrounding an RNA or DNA core of genetic material but no semipermeable membrane, that are capable of growth and multiplication only in living cells, and that cause various important diseases in humans, animals, and plants

also: **FILTERABLE VIRUS**

virus noun [C]

US /ˈvaɪ.rəs/ UK /ˈvaɪə.rəs/

virus noun [C] (DISEASE)

B2

an extremely small piece of organic material that causes disease in humans, animals, and plants:

- *the chickenpox/flu/herpes/mumps virus*
- *Evidence suggested that the AIDS virus was **spreading** very quickly among the heterosexual community.*

Původní latinský význam tohoto slova byl spíše „jed“ než obligátní replikace schopný nitrobuněčný parazit způsobující onemocnění, jak je znám dnes.

virus (n.)

late 14c., "poisonous substance" (a sense now archaic), from Latin *virus* "poison, sap of plants, slimy liquid, a potent juice," from Proto-Italic **weis-o-(s-)* "poison," which is probably from a PIE root **ueis-*, perhaps originally meaning "to melt away, to flow," used of foul or malodorous fluids, but with specialization in some languages to "poisonous fluid" (source also of Sanskrit *visam* "venom, poison," *visah* "poisonous;" Avestan *vish-* "poison;" Latin *viscum* "sticky substance, birdlime;" Greek *ios* "poison," *ixos* "mistletoe, birdlime;" Old Church Slavonic *višnja* "cherry;" Old Irish *fi* "poison;" Welsh *gwy* "poison").

imgflip.com

Definice toho, co je „virus“, se postupem času vlastně změnila z původního významu jedu na význam rozpustné látky. Později byl považován za jakýsi enzym a nakonec se začal považovat za ferment. Odtud se na „virus“ začalo pohlížet jako na bílkovinu, která dokáže přežít mnoho chemických procesů, a nakonec jako na malý patogenní mikrob. Tato neustále se měnící definice vzniká, když je v psací místnosti příliš mnoho autorů, kteří se snaží prosadit své představy o tom, co má být neviditelná entita:

0 historii raného výzkumu virů.

„Virus je definován jako biologická entita sestávající z nukleové kyseliny a bílkoviny, jako komplex makromolekul, jehož genetický materiál se skládá buď z DNA, nebo z RNA a pro jehož replikaci musí být přítomny vhodné hostitelské buňky. **Tato definice (která zde není reprodukována v plném znění) se výrazně liší od definice, která platila ještě na počátku 20. století: virus byl určen jako filtrovatelný, submikroskopický původce infekčních onemocnění, který nelze kultivovat na neživých kultivačních médiích.** Při etiologickém výzkumu onemocnění byly přidány další dvě vlastnosti, schopnost rozmnožování v infikovaném organismu a neomezená přenosnost z jednoho vnímavého organismu na druhý. Tato definice

ústí ve slovní projev specifického výzkumného postupu vysvětlením patogenu prostřednictvím jeho reakcí na tehdy běžné bakteriologické experimentální podmínky. Nás zajímá především přechod od raného k modernímu pojetí viru a role, kterou v tomto procesu sehrál vývoj procesních podmínek.

Od počátku byly na povahu viru zastávány velmi rozdílné názory. **Buď se o něm uvažovalo jako o rozpustné látce, enzymu, fermentu, vysokomolekulárních bílkovinách, které mohou přežít řadu chemických procesů, aniž by ztratily svou infekčnost (tj. které jsou organickými látkami bez vlastního života), nebo se o viru uvažovalo jako o zvláště malém mikrobu.** Zejména rostlinní patologové dospěli k závěru, že mikroben je rozpustná látka nebo enzym. Historie jejich předmětu je vedla k tomu, že uvažovali především o chemických sloučeninách. Patologové zvířat a lidí, kteří měli užší vztah k bakteriologii a cytologii, dávali přednost mikrobiálnímu pojetí.“

https://viroliedgyhome.files.wordpress.com/2022/12/lc3bctkethehistoryofearlyvirusresearch_engl.pdf

Jedna věc by měla být jasná: stejně jako virologové rádi mění běžně používané definice slov, jako to udělali s purifikací a izolací, rádi nás nechávají hádat, jaká je v daný den definice „viru“. Je také jasné, že přímo z oficiálních zdrojů vyplývá, že se to u nás těmito těžko definovatelnými „viry“ neustále hemží. Podle oficiálního narativu se prý „viry“ zmocňují našich buněk, přebírají jejich mechanismy, aby vytvořily dostatečný počet kopií, a nakonec z jediné buňky explodují tisíce těchto kopií neviditelné patogenní entity, která se pak šíří po celém těle a infikuje další buňky. Tento proces probíhá stále dokola a výsledkem je nespočet kopií, což údajně vede k příznakům nemoci:

Co je to virus?

„Jejich způsob replikace není binární (jedna se rozdělí na dvě, dvě se rozdělí na čtyři atd.) jako u většiny ostatních organismů, ale probíhá jako výbuch tisíců virových částic z jediného viru během krátké doby. Počet virů produkovaných v buněčné kultuře nebo v krvi se pohybuje v desítkách milionů na mililitr média nebo krve. Už jen tento způsob replikace činí viry jedinečnými.“

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7122971/>

Zatímco výše uvedený zdroj uvádí desítky milionů těchto „virových“ kopií na mililitr krve, ve skutečnosti se tvrdí, že pouhý jeden mililitr tekutiny může obsahovat až 100 milionů „virů“: „

Reakce odborníků na otázky týkající se COVID-19 a virové nálože

„Musíme se spíše obávat situací, kdy někdo obdrží masivní dávku viru (nemáme údaje o tom, jak velká může být, ale tělní tekutiny od osob nakažených jinými viry mohou obsahovat **milion a až sto milionů virů na ml**), zejména vdechnutím.“

[expert reaction to questions about COVID-19 and viral load](#)

Tento příběh o tom, kolik „viru“ je údajně v pacientovi se „SARS-COV-2“, potvrdila níže uvedená studie, která se zabývala „virovou“ náloží v různých vzorcích tekutin v době vrcholu infekce. Odhadovalo se, že na mililitr tekutiny připadá od 10 tisíc do 100 milionů „virových“ kopií:

Dynamika viru SARS-CoV-2 ve slinách nakažených pacientů

„Virová zátěž ve slinách byla srovnatelná se zátěží ve sputu a také ve výtěrech z krku a pohybovala se v rozmezí přibližně 10^4 až 10^8 kopií na mililitr během prvního týdne výskytu příznaků.“

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7316041/>

Pro představu, kolik tekutiny to je, je zde praktický srovnávací graf, který ukazuje 50 milionů, 100 milionů a 200 milionů „virů“ na třech zlatých lžičkách.

Mějte na paměti, že podle oficiální verze neexistuje žádný způsob, jak „viry“ z těchto tří zlatých lžiček plných desítek až stovek milionů těchto malých potvůrek vyčistit a izolovat. Mějte také na paměti, že virologové používají mnohem větší vzorky tekutin, a přesto stále tvrdí, že v nich prostě není dostatek „virů“ na to, aby se v nich bez kultivace daly přímo vizuálně prokázat. V jejich fantazii, aby mohli vizualizovat „virus“, musí přidat VTM, krev plodu krávy a cizí buňky ke kultivaci, aby se „virus“ mohl replikovat natolik, že jsou schopni „izolovat“ a najít „viry“ z nepřečištěné kaše. To se nezdá příliš rozumné, že? To rozhodně ne, zejména proto, že v době vrcholu infekce prý někdo se „SARS-COV-2“ obsahoval od 1 miliardy do 100 miliard „virionů“.

Celkový počet a hmotnost virionů SARS-CoV-2

„Zde využíváme současné poznatky o koncentraci virionů u

infikovaných osob k odhadu celkového počtu a hmotnosti virionů SARS-CoV-2 u infikované osoby. Přestože každá infikovaná osoba nese během vrcholu infekce odhadem **1 až 100 miliard virionů**, jejich celková hmotnost není větší než 0,1 mg.“

<https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/20503121221115053#table2-20503121221115053>

Uvádí se, že když člověk zakašle nebo kýchně, může být pokaždé rychlostí 50 km/h vyvrženo 200 milionů „virových“ částic:

„Co urazí 6 stop rychlostí až 50 mph a nese **asi 200 milionů částic?** Kašel a kýchnutí.“

<https://www.tennessean.com/story/opinion/readers/2014/01/15/correctly-cover-a-cough-sneeze/4456383/>

Když k tomu připočteme skutečnost, že se tvrdí, že když je člověk infekční, vyloučí 100 miliard „virových“ částic denně, nebo 10 milionů na jeden nádech, stává se neschopnost najít „viry“ v tekutinách ještě směšnější:

„Odhaduje se, že když je člověk nakažlivý virem, **může vylučovat sto miliard virových částic denně – to je asi 10 milionů na jeden nádech.**“

<https://spectator.us/face-masks-work-note-evidence/>

The Human Virome Contains Trillions of Viruses

Living within the mouth, gut, lungs and help form the immune response

imgflip.com

To je spousta „virů“ přítomných u „nakažených“ jedinců, které jaksí nelze nalézt ani v jejich tekutinách, ani rozesté někde v prostředí. Při nesčetném množství kopií těchto patogenních částic v tekutinách člověka, jak by vůbec virolog dokázal rozeznat jeden „virus“ od druhého? Podle jejich oficiální verze bude v každém jedinci v daném okamžiku jistě vždy přítomen více než jeden „virus“. Jen v lidských střevech prý žije 140 000 různých druhů „virů“:

Vědci identifikovali v lidských střevech více než 140 000 druhů virů.

„Viry jsou nejpočetnější biologické entity na planetě. Nyní vědci z Wellcome Sanger Institute a Evropského bioinformatického institutu EMBL (EMBL-EBI) **identifikovali více než 140 000 druhů virů žijících v lidském střevě, z nichž více než polovina nebyla nikdy předtím pozorována.**„
<https://www.sciencedaily.com/releases/2021/02/210218142739.htm>

Vzhledem k tomu, že v nás neustále žije 380 bilionů „virů“ a jen v našich střevech se nachází nejméně 140 000 různých druhů, kolik různých druhů „virů“ je celkem v každém jednotlivci? Jak by si mohl být virolog jistý, že částice, o nichž se tvrdí, že jsou „viry“ a které jsou na EM snímcích po experimentu s

buněčnou kulturou vytipovány jako viník, jsou skutečně ty, které hledá, a ne některý z dalších různých druhů, které se v nás skrývají? Údajně se to v nás hemží tolika variantami těchto neviditelných entit, že by bylo nemožné je všechny od sebe oddělit a tvrdit, že jedna je patogenní, zatímco jiná ne. Když vezmeme v úvahu, že existuje nespočet dalších částic stejné velikosti a hustoty jako předpokládané „viry“, jako jsou proteiny, zbytky buněk, mikrovezikuly a další mikroorganismy, stává se tento úkol skutečně neuvěřitelným. Je to docela záhada, na kterou virologové nemají logickou odpověď.

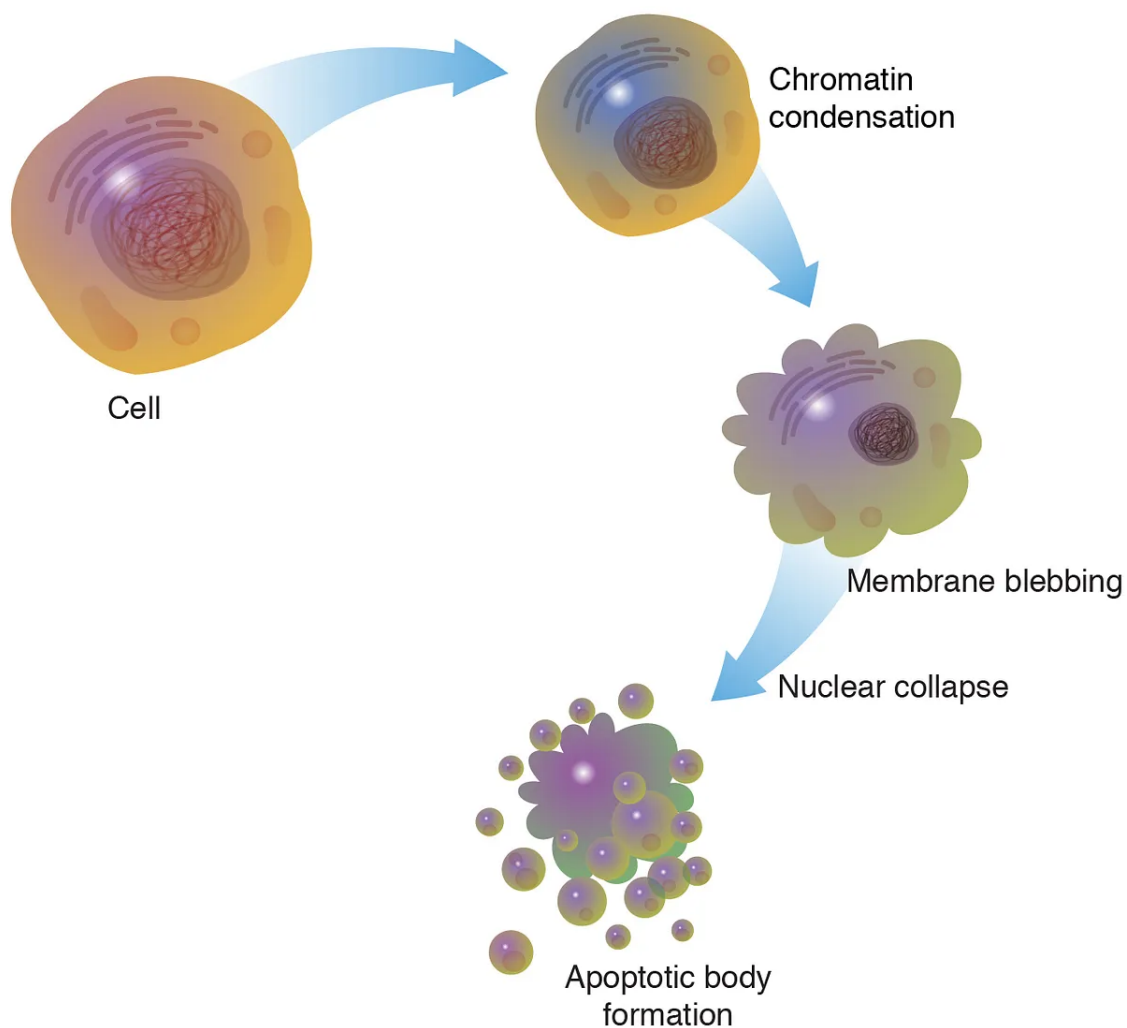
A tak se virologové uchylují k nelogickým výmluvám v tom smyslu, že v tekutinách prostě není přítomen dostatečný počet „virů“, aby bylo možné „virus“ najít dříve, než proběhne pokus s buněčnou kulturou. Opět by to mělo vyvolat otázku, jak byla vůbec buněčná kultura určena jako životaschopná metoda pro pěstování „viru“, když „virus“ nebyl nikdy pozorován a studován na začátku. Chtějí však, abyste tuto nepohodlnou díru v ději jednoduše ignorovali. Virologové popírají své vlastní příběhy o tom, jak se to u nás „viry“ jen hemží, a pokaždé, když tuto výmluvu použijí, přiznávají, že částice, které si vybrali jako svého zástupce vyvolávajícího strach, není možné v tekutinách nemocného člověka nebo zvířete najít, tečka. Částice musí vytvořit pomocí polévky z buněčných kultur. Samozřejmě, že jen tato metoda povede k tomu, že po kultivaci buněk bude přítomno mnohem více částic, protože ve vzorku je mnoho přídavných látek. Po skončení tohoto procesu si pak virologové mohou vybrat svého zástupce z nepřečištěných tekutin obsahujících různé další cizorodé prvky. Jen samotná fetální krev krávy bude mít své vlastní množství přítomných mikroorganismů.

„Je však důležité poznamenat, že FBS v lidských buněčných kulturách může vnášet do výzkumu artefakty; lidské buňky kultivované s lidskými séry se chovají jinak než buňky kultivované s FBS [4].“

„Běžný FBS obsahuje velké množství extracelulárních vezikul, z nichž některé jsou exozomy [18, 19].“

<https://www.labome.com/method/Fetal-Bovine-Serum.html>

Vezměte v úvahu i to, že samotná živočišná buňka, obvykle z ledvin africké zelené opice, se k této nepřečištěné zmeti přidá, když se začne rozpadat na další menší částice, protože je postupně vyhladovělá a otrávená k smrti v procesu známém jako apoptóza.

Mělo by být naprosto jasné, proč virologové nemohou najít svůj „virus“ přímo v tekutinách. I když nám říkají, že jsme až po okraj naplnění „virů“, částice vybrané jako představitelé fiktivní hrozby v nás ve skutečnosti neexistují a musí být vytvořeny podle velmi specifických receptů v laboratoři. Virologové do nich musí přidávat různé přísady, které buňku usmrtí, aby pak mohli výsledné náhodné částice z buněčných zbytků mylně interpretovat jako viníky, zatímco ve skutečnosti to byly toxické podmínky samotného experimentu, které virologům umožnily vykouzlit jejich ideální strašáky. To vytvořilo nefalzifikovatelnou premisu, protože jim bylo dovoleno vyloučit se na skutečnost, že neexistuje žádný přímý vizuální důkaz „viru“ v tekutinách předtím, než proběhla kultivace. Virologové mohou tvrdit, že takhle „virů“ prostě nefungují. Scénář vyžaduje hostitelskou buňku, kterou může virolog otrávit a zabít, aby vznikla malebná mistrovská díla viditelná prostřednictvím elektronového mikroskopu. Z nějakého podivného důvodu to musí být cizí živočišná nebo rakovinná buňka a ne buňky ze skutečného hostitele, z něhož je vzorek odebrán, aby se „virus“ mohl replikovat a zviditelnit. Toto fiktivní vyprávění, vysvětlující nedostatek přímých důkazů o přítomnosti „viru“ v tekutinách hostitele, nefunguje bez této neověřitelné premisy a pokud zmizí podvodná praxe s buněčnými kulturami, zmizí i „virus“. Jediný způsob, jakým bude „virus“ kdy pozorován, je tedy po provedení experimentu s buněčnou kulturou a nikdy nebude pozorován v purifikovaném a izolovaném stavu. To znamená, že nezávislá proměnná, která je pro vědeckou metodu

naprosto zásadní a musí existovat, aby ji bylo možné měnit a manipulovat s ní, neexistuje před experimentem tak, jak by měla. Tato skutečnost zajišťuje, že virologie je pevně ukotvena v kategorii pseudovědy, protože jejich „patogenní entita“ bude vždy chybět v samotných tekutinách, ve kterých by měla sídlit, bez ohledu na to, kolik NĚKOLIK miliónů „virů“ se v nás a kolem nás údajně nachází.

Další doporučená četba:

[Mike Stone: Zaslepení pseudovědou](#)

[Mike Stone: Nedostatek kontroly ze strany virologie](#)

[John Blaid: „Proč je takzvaná virologie zcela nevědecká?“](#)

[Dr. Tom Cowan, Fetální bovinní sérum kontaminuje buněčnou kulturu](#)

[Dr. Andrew Kaufman: Velká debata o Covid viru](#)
